

[J. P. Nielsen.]

kan se, hvor meget vi dernede fra gaar i Snapstinget, for det er ikke saa tidt, det ærede Medlem besøger Folketingets Restaurant; helt Kontrol med, hvor meget vi sidder i Snapstinget, kan det ærede Medlem altsaa ikke have.

Men vi har ogsaa haft Besøg af to andre af Partiernes store Mænd, og jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om de Taler, der blev holdt ved den Lejlighed. Der var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Hans Tale var efter min Mening baaret af det Samfundsyn, der bør anlægges, ikke mindst naar man kommer i en Grænseegn: at vi maa staa sammen i en ond Tid for at bringe alle danske Hjem velbeholdne gennem Krisen. Ganske vist tilføjede det ærede Medlem, at han naturligvis med al Kraft vilde bekæmpe Socialdemokraterne, men det maa jeg jo være taknemmelig for, for det vilde være kedeligt at blive arbejdsløs, og hvad skulde en anden en gøre, hvis ikke det ærede Medlem vilde fortsætte Kampen?

Saa var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal dernede for kort Tid siden, og den Tale, han holdt, synes jeg passende kunde være holdt et andet Sted. Det ærede Medlem omgikkes overordentlig forsigtigt med Krisehjælpen til Landbrugerne, og det forstaar jeg saa godt, thi i Sønderjylland er det jo saadan, at vel mere end de $\frac{2}{3}$ vil faa Andel i denne Krisehjælp. I det store Broager Sogn, hvor jeg selv bor, hvor der er 210 Landmænd, skal de 156 have Andel i Krisehjælpen; der er kun 54, der ikke kan faa Krisehjælp. Men dernæst er det jo saadan, at hvis man ikke havde faaet de Foranstaltninger, dels Krisehjælpen til vore Landmænd, dels Krisehjælpen til vore arbejdsløse, saa er det ganske givet, at vore store Grænsekommuner økonomisk var brudt fuldkommen sammen — derom er der ikke Tvivl.

Men det, der var det store Nummer overfor den Kreds af Landmænd, der sad der, var jo dette: Se, Hjælpen til Landmændene er begrænset til de 30 Mill. Kr., og de slaar rimeligvis ikke til til de 2 pCt.; men til de arbejdsløse er Hjælpen ubegrænset, og den vil sikkert antage en Størrelse af 20, ja, indtil 30 Mill. Kr.

Det er givet, at i en Kreds af Landmænd, hvor den sociale Forstaaelse i Forvejen ikke er saa overordentlig stor, er den Tale en ond Tale i en ond Tid. Jeg ved ikke, om de 30 Mill. Kr. slaar til til de 2 pCt.; det ærede Medlem ved det formodentlig heller ikke, og det ærede Medlem kan for øvrigt heller ikke vide, hvad de tre Partier vil

gøre, hvis de ikke slaar til, og hvilke Muligheder der kan være for, at Hjælpen kan udvides.

Men saa sagde det ærede Medlem om Understøttelsen til vore arbejdsløse dernede — og de sønderjydske Arbejdere har saa sandelig ikke spundet Silke, for vi har Krisen Syd fra og Krisen Nord fra, og det hele har samlet sig dernede i Grænseegnene —, at nu kunde enhver Taskenspiller og Skuespiller bare melde sig til Understøttelse, unge Mennesker behøvede ikke at bestille noget, de kunde bare gaa og hæve Understøttelse. Og det ærede Medlem tilføjede: Se til England og Tyskland, dér gik man den rigtige Vej, Nedskærings- og Tilpasningsvejen!

Det er nødvendigt, at jeg minder det ærede Medlem om, at den Nedskæring, der fandt Sted i 1927, skete paa Trods af Løfter, der var givet den sønderjydske Smaakaarsstand før Afstemningen i 1920. Da blev der med alle danske Partiers Tilslutning udgivet et Agitationsskrift, der oplyste, hvad sønderjydske Arbejdere og Smaakaarsfolk gik ind til i Henseende til social Lovgivning: Aldersrente, Arbejdsløshedsunderstøttelse, Sygekassehjælp o. s. v.; man tilføjede, at for de Tilfælde, hvor denne Hjælp ikke slog til, havde man de kommunale Hjælpekasser i Danmark, og som Slut paa det hele satte man: Danmark har Brød til jer alle. Men i 1927, da Nedskæringen fandt Sted, skete der dette, at saadant noget som 3 028 Hovedpersoner i Sønderjylland blev sendt paa Fattigvæsenet.

Jeg var i Søndags nede i et af Grænseegnene, et af de blandede Sogne. Der blev jeg fra tysk Side angrebet i Anledning af et Tilfælde af en efter min Mening meget usocial Karakter — det viser, at de sønderjydske Landmænd, der styrer vore kommunale Kasser og vore Sogneraad, ingen Belæring behøver. En ung Mand nede i Kværs havde været indkaldt til Efteraarsmanøvrer, han blev taget fra sit Arbejde som Skovarbejder, og da han saa kom tilbage, kunde han ikke betale sin Husleje. Han henvendte sig saa til Hjælpekassen for at faa Pengene derfra, men Hjælpekassen afviste ham, og saa henvendte han sig til Sogneraadsformanden, der sagde, at han kunde faa Fattighjælp, og udbetalte ham de 30 Kr. i Fattighjælp.

Jeg paastaar, at den Slags Tilfælde skader Danmark langt mere end al den Agitation, der kan udfoldes fra anden Side; for der blev ikke ved Genforeningen sagt til Smaafolk, at naar de stemte sig hjem til Danmark, stemte de sig hjem paa Fattig-